Boeddha: ‘geloof niets op grond van traditie of gezag maar baseer je op eigen ervaring en onderzoek.’

We gaan het hele Boeddhisme niet uit de doeken doen, wel werken met twee grote elementen die centraal staan:

Ku en Shiki.

Ze lopen parallel met wat we tot nu hebben verteld met termen als:

‘Een bestaan dat niet een iets is’, ’no-thing-ness’.
‘Een bestaan dat een iets is’, ‘thingness’.

Leegte is Vorm

Ku
soku
ze
Shiki

Shiki
soku
ze
Ku

Vorm is Leegte

Shiki

Het woord Shiki betekent ‘vorm’. Een vorm kan een voorwerp zijn, een gedachte, herinnering, angstgevoelen... Gewoon de vorm die het bestaan dat we kennen, aanneemt. Het komt overeen met wat we ‘thingness’ noemen, een bestaan dat tijd en ruimte kent, een ‘iets’ is… en geen nano-seconde zonder bewegen kan. Dit in tegenstelling tot Ku.

Ku

Ku betekent leegte, een bestaan dat niet tot tijd en ruimte behoort, geen enkele dimensie heeft, geen doel heeft te bereiken, geen vorm kent. We noemen het ‘no-thing-ness’. Het kan door het brein worden waargenomen, maar niet gemeten. Het is bewustzijn dat onbeweeglijk steeds leeg blijft. Een volkomen stilte die schepping van Shiki mogelijk maakt.

VERWERPEN?

Wat wordt er verworpen?
Shiki geboren uit shiki! Het verleden in een ‘nieuwe’ oude vorm!
Het verleden blijft zich voortdurend herhalen!

Wat grijpt plaats wanneer dit alles verworpen wordt?

’LEEGTE’! De Grote Leegte’, een totaal leeg bewustzijn, onbeweeglijk stil, tijdloos eeuwig NU moment van volkomenheid. ‘Het grote NIETS’, wij noemen het: ‘nothingness’,
binnen het Boeddhisme heet het: 空

KU

SCHEPPING ... Shiki wordt geboren vanuit deze leegte. Ku is het wezenlijke, de essentie, van Shiki. Ku is Shiki. Het wezenlijke van de mens is leegte, of anders verwoord: ‘het Niets’.

De geboorte van Shiki is een intens openbloeiend oplossen in het Niets. Leven en dood, schepping en ‘bloeiend oplossen’, zijn éénzelfde beweging.

Nog heel even om af te ronden enkele zinnen van
Jiddu Krishnamurti ...

‘In de toestand van verwerping opent zich iets van totaal andere aard. Een bestaan buiten de tijd.

De onbeweeglijkheid van de leegte is de totale vernietiging van de tijd als gisteren, vandaag en morgen… dan is het zijn tijdloos, alleen het actieve nu is er, maar dat ‘nu’ maakt geen deel uit van de tijd… Het leven is altijd het actieve nu; de tijd behoort altijd tot het verleden en dus tot de toekomst. Ontsterven aan de tijd betekent leven in het nu. Dit leven is onsterfelijk,
niet het leven in het bewustzijn.’